

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובע ז.ר. ת"ז XXXX

נגד

נתבעת מ.ו. ת"ז XXXX

פסק דין

תביעה לביטול הסכם גירושין כולל שקיבל תוקף שיפוטי.

רקע כללי

1. הצדדים נישאו ביום 18.10.07 ובשלב מסויים עברו להתגורר בבית מגורים ברחוב XXX ב-XXX שהזכויות בו נרשמו על שמם במשותף ואשר יתרת המשכנתא שרבצה לתשלום בגינו בעת אישור ההסכם עמדה על כ- 426,000 ₪ (להלן: "הבית"; ראו פרק ו' להסכם).

התובע משרת כ-XXX מזה שנים רבות, בעברו לוחם XXX ו-XXX בתפקיד XXX עד לאחרונה (עמ' 41-40 לפרוטוקול). הנתבעת שכירה בחברת "XX" ובעברה עבדה בחברת XXX.

במהלך הנישואין נולדו לצדדים שני ילדים, XXX (ילידת 19.6.08) ו-XX (יליד 14.10.12).

אין מחלוקת בין הצדדים כי לצד חשבון משותף שנוהל, ניהלה הנתבעת חשבון נפרד, בו כפי הנראה מאז חודש מאי 2017 החלה להפקיד את שכרה.

בשלב כלשהו, בין היתר לאור קשר אינטימי שניהל התובע עם אחרת, החליטו הצדדים להיפרד.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

2. ביום 3.1.19 אושר בבית המשפט לענייני משפחה, בפני מותב זה, הסכם גירושין כולל בין התובע ובת זוגו דאז, הנתבעת (תה"ס 18-12-69090 ; להלן: "ההסכם" ו"פסק הדין", לפי העניין).

הנתבעת יוצגה על ידי בא כוחה בהליך שלפני, עו"ד XXX, ואילו התובע לא היה מיוצג (ואף אישר האמור בפרוטוקול דיון אישור ההסכם (עמ' 1 לפרוטוקול).

ביום 10.2.19, כחמישה שבועות לאחר אישור ההסכם בבית המשפט, התגרשו הצדדים בהסכמה. במעמד דיון הגירושין אישר התובע, בין היתר, כי היה בקשר עם אחרת (נספח ו' לכתב ההגנה).

ביום 5.3.19 הגיש התובע בקשה ליישוב סכסוך (י"ס 19-03-9326), ועם סגירת הליך יישוב הסכסוך הגיש התובע ביום 11.4.19 את התובענה שלפני, במסגרתה עתר לביטול ההסכם.

ההסכם

3. עסקינן, כאמור בהסכם גירושין כולל.

במסגרת ההסכם, הסכימו הצדדים להתגרש, והנתבעת הסכימה בין היתר לוותר על כתובתה, תוספת כתובתה ומזונותיה, כפוף להוראות ההסכם ולסידור הגט (סעיף 3 להסכם).

משמורת הקטינים נקבעה אצל האם תוך שזמני השהות עם האב במהלך השבוע נקבעו ליומיים בשבוע כולל לינה, ובכל סוף שבוע שני.

כן הסכימו ההורים על סכום מזונות יסודי של 1,600 ₪ לחודש עבור כל קטין שישלם התובע לנתבעת (ובסה"כ 3,200 ₪) ועל נשיאה שוויונית בהוצאות הרפואה והחינוך החריות.

בסוגיות הרכוש נקבעו בהסכם הוראות הן לעניין הבית, הן לעניין התחייבויות הצדדים והן לעניין יתר נכסיהם הפיננסיים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

1
2 נקבע כי " ...מלוא הזכויות בבית תעבורנה לזכות האישה בלבד, אגב גירושין, כך שלבעל לא
3 תהינה עוד כל זכויות בבית. העברת זכויות זו נעשית כנגד ויתור האישה על מלוא זכויותיה
4 בזכויות הבעל שהצטברו לו ב-XXX ובכל מוסד אחר וכתנאי לזכותה לזכותה לזכותה/תוספת כתובה...." (סעיף 31 להסכם).
5
6

7 עוד נקבע כי תכולת הבית "...תהיה בעיקרה לאישה ולילדים אך מובהר כי הבעל ייקח עימו
8 במועד עזיבתו את הציוד האישי שלו (בגדים, כלי עבודה וכדומה) וכן פריטי חשמל
9 ואביזרים אחרים שקיימים ב'כפילות'..." (סעיף 37 להסכם).
10

11 באשר לרכב הצדדים, XXX שנת ייצור 2017, הוסכם שהזכויות בו תהינה לנתבעת ולצד
12 זאת הנתבעת נטלה על עצמה את המחויבות לכלל תשלומי החלואה בגין הרכב (סעיף 38
13 להסכם). בהקשר זה, בין היתר הבהיר סעיף 39 להסכם כי "...הבעל זכאי למכונת ממקום
14 עבודתו (XXX)..." (שם).
15

16 בנוסף קבע פרק ט' להסכם כי לצדדים הלוואות ויתרות חובה בסך כולל של כ- 200,000 ₪
17 (לרבות יתרת חובה בחשבון המשותף בסך כ- 40,000 ₪), והתובע נטל על עצמו אחריות
18 לפירעון (שם).
19 מעבר לאמור הבהיר פרק י' להסכם כי כל צד יוותר עם מלוא זכויותיו הסוציאליות
20 והפנסיוניות וכי הנתבעת מוותרת על כל טענה בדבר פערי שכר בין הצדדים (שם).
21

רקע דיוני

22
23 4. כאמור, התובענה הוגשה ביום 11.4.19 ולצידה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין.
24

25 לאחר שהוגשו כתב הגנה וכתבי טענות אחרים, הוריתי ביום 24.6.19 על רישום צו איסור
26 דיספוזיציה ביחס לבית. אלא שהתובע לא הסתפק בכך וביקש ביטול החלטה זו מטעמים
27 דיוניים.
28

29 ביום 11.7.19 קיימתי קדם משפט במסגרתו גם נחקרו בקצרה הצדדים על ידי בית המשפט
30 ובמהלכו גם דחיתי בהחלטה מנומקת את בקשת התובע לעיכוב ביצוע, ובמקביל הוריתי
31 לנתבעת לרשום צו איסור דיספוזיציה על זכויותיה, לאחר שתשלם את רישומן כנדרש.
32

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

1 הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית והתובענה נקבעה לשמיעת ראיות.
2
3 הראיות נשמעו בשני מועדים, 2.1.20 ו- 3.3.20, ובמסגרתן העידו, לבד מהצדדים, גם אביו
4 של התובע מר א.ר.; חשבת שכר בחברת "XX", גב' ו.ד.; בא כוחה של הנתבעת (לרבות
5 בהליך שלפני, עו"ד XXX, ומפקדו הישיר של התובע, XXXX.
6
7 הגם שתחילה נקבע מועד לשמיעת הסיכומים בעל פה, לאור פרוץ משבר הקורונה ביקשו
8 הצדדים בהסכמה להגיש סיכומיהם בכתב, וכך נעשה.
9
10 כבר עתה אציין כי הסיכומים הכתובים חרגו מכל היקף סביר בהתחשב בלוח המחלוקת בין
11 הצדדים.
12

תמצית טענות התובע

13 5. התובע מייחס לנתבעת תרמית ועושק "חמורים", כטענתו, שהובילו אותו לכריתת ההסכם
14 שאושר.
15
16 לטענתו עסקינן בהסכם דרקוני, שנחתם שעה שלא היתה גמירות דעת מצידו, תוך שסבר
17 שהוא מיוצג על ידי בא כוח הנתבעת.
18
19 הביטוי המשמעותי לכך הוא טענתו לפיה כלל הרכוש שצברו הצדדים הועברו לידי הנתבעת,
20 תוך שהוא נושא לבדו בחובות המשותפים.
21
22 התובע אינו מתעלם מכך שההסכם קיבל תוקף שיפוטי, אולם לטענתו מדובר בהליך
23 "שגרתי", תוך שבית המשפט לא יכול היה לדעת דבר על אודות מצבו הנפשי, כמו גם על
24 האמון שרכש התובע בבא כח הנתבעת.
25
26 לטענת התובע, היה על בא כח הנתבעת לנקוט משנה זהירות שעה שייצג רק את הנתבעת
27 ולציין זאת גם בהסכם עצמו; לטענתו שילם על השירות שניתן ע"י ב"כ הנתבעת, סבר
28 בטעות שהוא מיוצג אף הוא על ידי ב"כ הנתבעת ושמע שאינו מיוצג על ידו רק ביום אישור
29 ההסכם.
30
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

עוד טוען התובע כי בעת עריכת ההסכם מצבו הנפשי היה קשה, מה שהוביל לניצולו ועשיקתו על ידי התובעת, טענה שנתמכה על ידי מפקדו.

לטענתו רק כאשר גילה את תלושי השכר של הנתבעת הבין כי זו הולוכה אותו שולל.

לטענתו עסקין בהסכם מקפח שהותיר את התובע ללא כל רכוש ועם כלל חובות הצדדים תוך ניצול מצבו הנפשי הקשה ולאחר שטיוטת ההסכם שונתה מהותית לטובת הנתבעת תוך שבא כח הנתבעת הוא שאמר לו שהבית צריך להישאר אצלה, ועת הסתכל על ההסכם ברפרוף בטלפון הנייד שלו.

עוד טען התובע כי לא בגד ברעייתו אלא שהיא זו שנמנעה מלשמש כרעייתו במשך שנים ולפיכך לשיטתו לא היתה זכאית לכל כתובה או לפיצוי.

בסיכומיו אף הלן התובע על כך שבא כח הנתבעת העיד בבית המשפט, באופן שאיננו עולה בקנה אחד עם סעיף 36 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו – 1986.

6. התובע מייחס לנתבעת הטעיה בכל הנוגע לשכרה, שהובילה אותו להתקשר בהסכם ; טוען שחתם על ההסכם במצב של אי גמירות דעת מאחר שלא ידע את מלוא תמונת המצב העובדתית ולאור מצבו הנפשי הנטען ; מייחס לנתבעת עושה לפי סעיף 18 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג (להלן: "חוק החוזים"), מקום בו לא היה מודע לזכויותיו ושעה שלא היה מיוצג ; טוען להיעדר סבירות של ההסכם עצמו ; וטוען להיעדר תום לב של הנתבעת בעת המשא ומתן לכריתתו. בנוסף טוען התובע לתרמית של הנתבעת, שהובילה למתן פסק הדין, וזאת לאור הראיות החדשות שהגיעו לידי לאחר כריתת ההסכם, קרי הראיות על אודות שכרה של הנתבעת.

לאור האמור עותר התובע לביטולו של ההסכם, לרבות בנסיבות של "צדק חברתי" ו"זעקת ההגינות".

תמצית טענות הנתבעת

7. לטענת הנתבעת, עסקין בהסכם שגובש על ידי שני הצדדים בנפש חפצה ורק בדיעבד, בעקבות ייעוץ שקיבל, עותר התובע לבטלו, ברצון פסול לערוך מקצה שיפורים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

הנתבעת מבהירה בין היתר, שהתובע בחר לפעול בהתאם להוראות ההסכם מיד לאחר אישורו, ולא הראה במשך זמן רב כל השגה על תוכנו. כך, בחר לעזוב את בית המגורים; גרע את הנתבעת, בשיתוף עימה, מן החשבון המשותף והתייצב גם כדי להעביר את המשכנתא על שמה; לשלם את מזונות הקטינים כסדרם; שתק במשך כחודש ומחצה וגם בבית הדין הרבני לא טען דבר ביחס למעשי הטעייה או מרמה נטענים (נספח ו' לכתב ההגנה).

מדובר, לכל היותר, לשיטת הנתבעת, ב"טעות בכדאיות העסקה" שאיננה מזכה בביטול ההסכם.

הנתבעת מדגישה את אופיו המיוחד הכולל של הסכם הגירושין הכולל חיובים שלובים, המוביל לנטל ראייה ושכנוע מוגברים על העותר לבטל.

התובע, כך הנתבעת, הבין היטב את תנאי ההסכם והיה שותף מלא לגיבושו. שיקול מרכזי שעמד בבסיס תהליך קבלת ההחלטות מטעם התובע היה מודעותו להתנהגותו ולאחריותו לפירוק התא המשפחתי. בהתאם אף עמד התובע על כך שהיא וילדיו ימשיכו ויתגוררו בבית, טענה שעל אודותיה כלל לא נחקרה חרף העובדה שזכרה בסעיף 34 לכתב ההגנה.

8. הנתבעת מדגישה שבבסיס ההסכם נעוצים גם שיקולים מתחום היוון זכויותיו של התובע בנכס המקרקעין כנגד החרגת זכויותיו הסוציאליות המשמעותיות, כ-XXX הזכאי לתנאים סוציאליים נכבדים לרבות פדיון ימי חופשה ומחלה, קרן השתלמות פיצויים ומענקים, מגדרי האיזון הרכושי וכנגד ויתורה על כתובתה הגבוהה בסך כ- 500,000 ₪ (ויתור משמעותי במיוחד לאור הודאות התובע בבגידתו בה).

התובע היה מודע גם לפני הדיון בבית המשפט וגם במהלך דיון אישור ההסכם לכך שלא היה מיוצג על ידי בא כח הנתבעת.

יש לתמוה על שתיקתו של התובע במשך כ- 45 ימים מאז שאושר ההסכם. רק אז הציע לנתבעת להשתתף עימה בתשלום שכר טרחתו של בא כוחה, מתוך תכנון מוקדם להצגת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

ראיה נוספת בתביעה המתוכננת. מכל מקום, ובפועל, כעולה מהאסמכתאות שצורפו לתצהיר הנתבעת, היא בלבד ששילמה בפועל את שכר טרחת בא כוחה. התובע כלל לא הוטעה על ידי הנתבעת ביחס לשכרה וגרסתו בהקשר זה עמומה ביותר ואיננה מתקבלת על הדעת מקום בו עסקינן במערכת יחסים נמשכת הכוללת כאחת עשרה שנות נישואין.

גם לגופם של דברים, שכרה של הנתבעת היה קבוע במשך שנים, כפי שאף ניתן ללמוד בין היתר מעדות חשבת השכר. אולם בפועל, מבהירה הנתבעת כי גם בהתאם לגרסתו של התובע בחקירתו הנגדית שבה ציין כי מודעותו האחרונה לגובה שכרה היה עת עבדה בחברת ה-XX, אין לטענותיו יסוד. שכן באותם השנים עמד שכרה על כ – 12,000 ₪ ברוטו בממוצע. לדברים משנה תוקף עת הנתבעת כלל לא נחקרה ביחס לשכרה.

9. באשר למצבו הנפשי הנטען של התובע, תמחה הנתבעת על כך שזה לא ביקש למנות מומחה רפואי להערכת אותו מצב נפשי, ואך ביכר להסתפק בעדות מפקדו הישיר, שאף הבהירה שדווקא בדיקתו אצל קב"ן מטעם ה-XXX הובילה להשבת נשקו ולמסקנה לפיה מצבו הנפשי היה תקין אותה העת. כן טוענת הנתבעת כי לו התובע היה אמנם חש בזמן אמת כי רומה או הוטעה, מצופה היה שדווקא מפקדו הישיר היה שומע על כך.

לאור האמור עותרת הנתבעת לדחות את התביעה ובין היתר לבטל את צו איסור הדיספוזיציה שנרשם על בית המגורים.

דיון והכרעה

10. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי במלוא המצוי בתיק הגעתי לכלל מסקנה שדין התובענה להידחות, בין היתר מנימוקי הנתבעת.

אני מעדיף את גרסת הנתבעת באשר לכריתת ההסכם; גרסה שהיא יותר קוהרנטית עם הראיות שהוצגו לפני וככלל נעדרת תמיהות היורדות לשורש העניין דוגמת אלה שהתעוררו כתוצאה מדבריו של התובע לפני.

אני דוחה את טענות התובע, שלכל הפחות דומה שעל חלקן כלל לא עמד כאשר נדרש לשטוח את גרסתו באופן עצמאי בפני בית המשפט, לפיהן הוטעה לסבור שב"כ הנתבעת מייצג גם

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

אותו וכי עסקינן בהסכם בלתי סביר. אף לא מצאתי כל יסוד לטענות התובע בדבר תרמית או עושק העומדים בבסיס ההסכם. מסקנות אלה יפורטו עוד להלן.

הדין החל

11. הדין באשר לביטולו של הסכם גירושין כולל שאושר וקיבל תוקף שיפוטי, מטיל נטל ראיה ושכנוע כבדים על העותר לביטולו. הדין בהקשר זה ברור וידוע, ואינני מוצא להידרש לו בהרחבה. אך אציין, כי הנטל הכבד נובע בין היתר משניים אלה: **האחד**, אופיו המיוחד של הסכם הגירושין הכולל, המציב בין כתליו שיקולים משיקולים שונים הנשזרים זה בזה, והרצון לשקף להסכם זה אופי של יציבות לעתיד לבוא [השוו, למשל: ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (מצוי במאגרים המשפטיים; 13.6.94)]. **השני**, המעמד המיוחד של הליך אישור ההסכם בבית המשפט. שכן בכל הנוגע להסכמי ממון המאושרים בבית המשפט, הדין מחייב את הערכאה הדיונית שלא לאשר את ההסכם אלא אם נוכחה שבני הזוג כרתו את ההסכם בהסכמה חופשית תוך שהם מבינים את משמעותו ואת תוצאותיו. כפועל יוצא, מקים הדין גם חזקה שרצונם של הצדדים והבנתם בדבר תוכנו של ההסכם בוררה כדין [בהקשרים אלה השוו: סעיף 2(ב) **לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973**; תקנה 258 **לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984**, שהיתה בתוקף עת אושר ההסכם; רע"א 359/85 **קוד נ' קוד פ"ד ל"ט (3)**, 421; עמ"ש (י-ם) 4750-09-11 **פלוני נ' פלונית** (מצוי במאגרים המשפטיים; 17.11.11); עמ"ש (ת"א) 11337-10-06 **פלוני נ' פלונית** (מצוי במאגרים המשפטיים; 29.4.12)]. לא מצאתי שהתובע עמד בנטל הכבד שהוטל עליו.

שכרה הנטען של הנתבעת כרקע וכעילה להגשת התביעה

12. כאמור, אליבא דהתובע בתצהירו, האמין לנתבעת שציננה בפניו שהיא משתכרת כ- 4,000 ₪ - 4,500 ₪ וסבר שלכל היותר היא משתכרת כ- 5,000 ₪ לחודש. אולם רק בפגישה בבנק למשכנתאות, לשם העברת הזכויות בבית, ביום 14.1.19, התברר לו כי שכרה של הנתבעת גבוה הרבה יותר, כ- 7,000 ₪ לחודש (הגם שבכתב התביעה טען ל- 8,000 ₪ לחודש). התובע הסביר בתצהירו אי ידיעתו את שכרה של הנתבעת בכך שבחודש מאי 2017 הנתבעת עזבה את חשבונם המשותף (סעיפים 19 – 25 לתצהיר התובע).

כבר עתה אבהיר, כי גם לו אקבל את גרסתו של התובע (ואינני מקבלה), איני סבור כל עיקר עסקינן בפערים נחזים שיש בהם כדי להוביל כשלעצמם לביטולו של הסכם גירושין כולל, גם לא מעילת ההטעיה לפי סעיף 15 **לחוק החוזים**.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

13. הדברים יפים במיוחד בהינתן פערי השכר המשמעותיים בין התובע ובין הנתבעת. כפי שמלמדים נתוני השכר המצטברים בתלוש השכר שהציג התובע לחודש אוקטובר 2019, השתכר התובע במהלך שנת 2019 עד אותה העת סך כולל של 192,964 ₪ ברוטו (קרי, כ- 19,296 ₪ ברוטו מדי חודש ; נספח 10 לתצהיר התובע). האם במצב דברים זה באמת ובתמים ניתן לקבל שפערים אלה – גם בהנחה שהתובע טעה לסבור ששכרה של הנתבעת קרוב יותר לשכר המינימום מאשר לחציון שבין שכר זה והשכר הממוצע במשק – הם עילה של ממש לביטול ההסכם? מסופקני.

14. ודוקו: עסקינן במי שהיה נכון בשלב גיבוש טיוטת ההסכם בין הצדדים ובין עצמם ללא מעורבות ב"כ הנתבעת, לשלם עבור מזונות שתי בנותיו סך של 6,000 ₪ לחודש, סכום נכבד ומשמעותי (ראו דברי התובע בעמ' 25 שורות 6 – 10 לפרוטוקול ; ראו גם דברי הנתבעת בעמ' 54 לפרוטוקול). האם אמנם ניתן לקבל במצב דברים זה כי פער של כ- 2,000 ₪ בין מה שסבר שהוא שכרה של הנתבעת ובין שכרה בפועל כפי שהתברר לו, הוא שהוביל להבנה כי הוטעה? מסופקני.

15. אלא שהראיות שהציגה הנתבעת אף מלמדות כי ממילא, ספק רב בעיני אם אמנם התובע לא היה מודע – ולו באופן כללי – לשכרה או למצער לפוטנציאל השתכרותה של הנתבעת.

עסקינן במי שניהלו חיי נישואין ומשק בית משותפים במשך שנים רבות ובמהלכן אף נולדו להם שני ילדים. במצב דברים זה, על פניה, מוקשית עד מאד טענת התובע לפיה לא ידע (ואף לא יכול היה לדעת) מהו שכרה של הנתבעת.

אלא שגרסתו של התובע כפי שהובאה בחקירתו בקדם המשפט מובילה אף היא למסקנה שאין יסוד לטענותיו. באותו המעמד ציין התובע "... לשאלת בית המשפט את התלוש של התובעת ראיתי כשהיתה בחברת XX...." (עמ' 1 לפרוטוקול). קרי, במקום עבודתה הקודם.

הנתבעת צירפה לתצהירה תלושי שכר המלמדים לכאורה על שיעור שכרה במקום עבודתה הקודם, שם השתכרה כ- 11,000 ₪ על פי תלושי דצמבר 2013 – פברואר 2014 (לא כולל דמי הבראה). אם אמנם ידע התובע שכשש שנים לפני הגירושין זה היה שכרה של הנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

במקום עבודתה הקודם, הכיצד יכול היה לסבור, לכל הפחות, שפוטנציאל ההשתכרות של
הנתבעת מגיע אך כדי שכר המינימום במשק? לסוגיה זו לא מצאתי כל הסבר.

16. התובע גם לא הציג ראיה של ממש לפיה נמנע ממנו בפועל, במהלך חיי הזוגיות (גם בעת
שהנתבעת ניהלה חשבון נוסף בנפרד), לקבל מידע על אודות נתוני ההשתכרות של הנתבעת
וטענה שכזו, על פניה, איננה מתיישבת עם ההגיון והשכל הישר מקום בו עסקינן בתא
משפחתי שצריך להתנהל ולקבל החלטות בצוותא.

גם גרסתה של הנתבעת לפיה לא נמנע מן התובע כל מידע באשר לשכרה גם בעת שפתחה
חשבון נפרד בהחלטה משותפת, לא נסתרה כל עיקר, וכדבריה בחקירתה הנגדית: "... כשז'
רצה לדעת את המצב אצלי בחשבון הוא ידע את הסיסמה יכול היה להיכנס לחשבון בנק
שלי היה לו כספומט הייתה לו את הקוד היתה לוגישה לחשבון שלי בדיוק כמו שלי
הייתה גישה לחשבון שלו..." (עמ' 48 שורות 8 – 10 וכן ראו בשורות 18 – 27).

17. אם לא די בכך, הרי שדרך הפעולה של התובע מאז התגלה בפניו מעשה התרמית הנטען של
הנתבעת, איננה עולה בקנה אחד כל עיקר עם גרסתו.

כזכור, עוד ביום 14.1.19, כשבוע וחצי לאחר שאושר ההסכם, התגלה לתובע לגרסתו כי
רומה על ידי הנתבעת וכי שכרה גבוה מזה שציננה בפניו. על טענה זו – בעיקר – מסתמך
התובע כעילה לביטולו של ההסכם (זאת גם בדבריו לפני כעולה מפרוטוקול חקירתו בקדם
המשפט בעמ' 1 לפרוטוקול). אלא שכפי שמצינת הנתבעת, גילוי תרמית זה כלל לא מנע
ממנו להמשיך ולפעול על פי ההסכם.

התובע עזב את הבית, פעל להפרדת החשבון המשותף, וגם בדיון בבית הדין הרבני ביום
10.2.19 (כמעט חודש ימים לאחר אותו גילוי נטען) הסתמך על ההסכם והצדדים אמנם
התגרשו בהסכמה (נספח ו' לכתב ההגנה).

מה מנע מהתובע לטעון מייד כי רומה, נוצל, הוטעה – בין אם על ידי הנתבעת ובין אם על
ידי מאן דהוא – ולהגיש כל בקשה כהבנתו בין אם בפני בית הדין הרבני ובין אם בפני בית
המשפט עצמו?

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

אין זאת אלא ש"גילויי" זה, לאו גילוי היה, כי אם ככל הנראה אילן (גבוה מדי) להיתלות בו
בנסיון להתנער מההסכם.

פועל יוצא של האמור, טענתו של התובע, ועילתו הנטענת לביטול ההסכם על יסוד טענה זו,
נדחים.

טענת ההטעה בייצוג

18. התובע טוען כי הוטעה לסבור כי עו"ד XXX, ב"כ הנתבע, מייצג גם אותו. רק לפני אישור
ההסכם, לטענתו, מחוץ לאולם בית המשפט, התברר לו שאין הדבר כך.

אינני מקבל טענה זו. אולם גם לו הייתי מניח כי אלה הם פני הדברים, הרי שלא הונח לפני
כל הסבר מבורר מדוע בחר התובע – להזכירנו איש XXX ותיק - משהתברר לו לשיטתו כי
הנתבעת או בא-כוחה, הטעו אותו בסוגיה שעל פניה עשויה להיות משמעותית בכל הנוגע
לתכניו של הסכם גירושין כולל, לשוב ולבקש במסגרת דיון אישור ההסכם, לאשרו.

19. התמיהה מתגברת שעה שמביאים בחשבון כי כשבוע ומחצה לאחר מכן התבררה לתובע
עילה נוספת לשיטתו לביטול ההסכם, קרי אותו פער נטען בשכרה של הנתבעת.

האם גם במצב דברים זה – שעה שתוך ימים ספורים מתגלות לתובע שתי עילות המגבשות
לשיטתו מעשי רמייה כנגדו, היינו מצפים שהתובע ימשיך ויקיים את ההסכם ואף יבקש
לפעול על פיו בבית הדין הרבני, כחודש ומחצה מעת שאושר ההסכם בבית המשפט?
כבמקרה לעיל גם בהקשר שלפני התנהלותו של התובע מלמדת יותר מכל על כך שאין
לטענתו על מה שתסמוך.

20. כך או אחרת, הרי שאין חולק כי בעת אישור ההסכם היה ברור לתובע היטב כי עו"ד XXX
איננו בא כוחו ואיננו מייצגו, והדבר אף בורר ונרשם בפרוטוקול דיון אישור ההסכם.

מה מנע מהתובע, שלדבריו אותה עת בלבד "גילה" כי איננו מיוצג על ידי ב"כ הנתבעת,
לבקש לדחות את הדיון ולקבל ייעוץ משפטי? לא מצאתי הסבר מבורר לשאלה זו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

21. אף לא ראיתי שגרסתו של עו"ד XXX עצמו בעדותו קרסה (עמ' 34 – 39 לפרוטוקול) והוא הדבר גם ביחס לגרסתה של הנתבעת, שאף הבהירה שכלל לא דרשה מהתובע להעביר דבר על חשבון שכר טרחת בא - כוחה (עמ' 50 – 52 ; עמ' 55 שורות 1 – 13 לפרוטוקול).

עוד אציין, כי דווקא גרסתו של התובע בהקשר זה היתה מעורפלת משהו. בחקירתו הנגדית, כאשר נשאל על ידי ב"כ הנתבעת "... כשישבנו במשרד לפני שסיימנו תאשר שאמרתי לך שיש לך את הזכות להתייעץ עם עו"ד לבדוק את ההסכם?" השיב "... אני לא זוכר שאמרתי את זה, אני כן זוכר אחרי שנכנסנו לבית המשפט אני וגרושתי יושבים ביחד איפה שיושבים עכשיו עורכי הדין שלי ואתה ישבת בצד השני משמע שאנחנו באותו תיק..." (עמ' 25 לפרוטוקול שורות 22 – 27).

דווקא בסוגיה כה מהותית להוכחת טענתו, ביכר התובע להיתלות באי זכירה של האירוע הנטען. הדברים לבטח אינם מסייעים לו.

22. התובע ביקש להיבנות על כך שלדבריו שילמו בצוותא את שכר טרחת בא כח הנתבעת. אלא שגם בהקשר זה לא דק התובע פורטא. בחשבוניות מיום 26.12.18 שהנפיק משרד ב"כ הנתבעת לא מוזכר שמו של התובע ולו ברמז (נספח יא לתצהיר הנתבעת). מתברר, למעשה, כי חודש לאחר אישור ההסכם – ביום 3.2.19 ובטרם התגרשו הצדדים בפועל בבית הדין הרבני – התכתבו הצדדים בינם ובין עצמם והתובע ניאות להשתתף עם הנתבעת בשכר הטרחה לבא כוחה, ובהתאם העביר לה במסגרת התחשבנות כוללת בענייני תשלומים שונים, העביר לנתבעת – ולא לבא כוחה – סך של 3,849 ₪ בגין "הפרשים לגירושים" (נספחים 2 – 3 לתצהיר התובע ; עמ' 26 לפרוטוקול).

לא למותר לציין כי גרסתה של הנתבעת בהקשר זה לפיה השתתפות התובע ושיפויה בוצעו במובהק מיוזמתו, בין היתר לנוכח קבלת האחריות שלו על פירוק התא המשפחתי, סבירה לכל הפחות באותה המידה ועל פניה לא נסתרה.

23. מצויים אנו כחודש ימים לאחר שבבית המשפט עצמו התובע הצהיר והבהיר כי הוא מודע לכך שעו"ד XXX לא מייצגו. מצויים אנו כשבוע לפני דיון הגירושין בבית הדין הרבני. מדוע, אפוא, בנקודת זמן זו, בוחר התובע להמשיך ולקיים את ההסכם ועוד להסכים ליטול

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 26125-04-19 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

על עצמו שיפוי של הנתבעת בגין תשלומים ששילמה לבא כוחה? מדוע לא מחליט התובע באותה נקודת זמן לבחון מחדש את תמונת המצב? הדברים אומרים דרשני.

24. אנו רואים, כי בעת שאושר ההסכם הבהיר התובע כי הוא מודע לכך שב"כ הנתבעת אינו מייצגו.

העובדה שכחודש ימים לאחר אישור ההסכם מוצא התובע להביא בחשבון את שכר טרחת בא כח הנתבעת במסגרת התחשבויות נקודתיות בינו ובין התובעת, לפני הגירושין, איננה שוללת כל עיקר את דבריו המפורשים בדיון אישור ההסכם ואת מודעותו לכך שבא כוחה של הנתבעת לא ייצגו. גם העובדה שהתובע בחר לבקש לאשר את ההסכם ויותר מכך – לפעול אופרטיבית לקיומו עד כדי גירושין בדיון בבית הדין הרבני כחמישה שבועות לאחר מכן – שוללת את גרסתו של התובע לפיה הוטעה או רומה, בהקשר זה.

בשולי הדברים אציין, כי בכל הנוגע לייצוג בא כח הנתבעת בהליך שלפני ולחקירתה על ידי התובע ולנפקויותיה במישור האתי נדרשתי להחלטה מנומקת בדיון שמיעת הראיות מיום 2.1.20 (עמ' 8 לפרוטוקול). כך או אחרת, לא מצאתי שיש במחלוקות מן התחום האתי בין ב"כ הצדדים נפקות של ממש בנוגע לגרסתו היסודית של התובע לפני.

גם טענה זו של התובע נדחית, אפוא.

מצוקתו הנטענת של התובע

25. כזכור, טען התובע כי מצבו הנפשי היה קשה בעת אישור ההסכם. זאת, בין היתר על רקע הליכים משמעותיים שנאלץ לעבור במקום עבודתו לאור מעורבותו בתאונה ביום 25.12.19 (סעיף 33 לתצהיר ונספח 8 הימנו).

אלא שבמקרה זה דומה שהתובע ביקש לאחוז בחבל בשני קצותיו – מחד לא לנקוט בדרך הקבועה בדין להוכחת טענות שברפואה (קרי, לבקש מינויו של מומחה), ומאידך לבקש להסתמך בעיקר על דבריו של מפקדו הישיר, שנטל חלק באותם הליכים משמעותיים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

26. גם לו אתעלם מהזיקה הפוטנציאלית שבין מפקדו, מ', ובין התובע, הרי שדווקא עיון בפרוטוקול ההליך המשמעותי וההחלטה שהתקבלה במסגרתו, איננו מצביע כל עיקר על הימצאותו של התובע במצב מערפל דעת או כזה שמנע יכולתו לקבל החלטות מושכלות.

אמנם, כפי שגם ציין התובע עצמו וכפי שצויין בהחלטת הוועדה שהעבירה את התובע מתפקידו ביום 13.1.19 – לאחר שכבר אושר ההסכם - מצוי היה התובע בסערת רגשות, בין היתר לאור הליך הגירושין שעבר אולם לדבריו הוא "... **מדובר בתקופה לא קלה, גם תהליך גירושין, גם הקמת תחנה....**" (שם).

ישנו פער של ממש בין "תקופה לא קלה" או אפילו סערת רגשות, ובין הימצאות במצב המונע מאדם קבלת החלטות של ממש.

27. התובע ביקש ללמוד מסקנה מכך שבמסגרת ההחלטה המשמעותית נקבע שעליו להפקיד את נשקו עד לפגישה עם קצין בריאות הנפש של מחוז XXX. אולם גם בכך לא דק פורתא התובע. שכן את הדברים יש לקרוא בצוותא חדא עם תוכן החלטת הוועדה אשר למעשה הדיחה אותו מתפקידו הבכיר והורתה על העברתו לתפקיד אחר. לא בכדי נקבעה באותה החלטה זיקה בין תוכן ההחלטה, קרי ההדחה, ובין ההוראה בדבר הפקדת הנשק, ולא נקבעה מפורשות זיקה בין אותה סערת רגשות והפקדת הנשק (ראו בעמ' האחרון לנספח 8 לתצהיר התובע, שם נקבעה ההפקדה "לאור ההחלטה"; ראו גם בעדותו של רפ"ק מ' בעמ' 40, 43 לפרוטוקול).

ממילא, מפקדו הישיר של התובע, מ', אף אישר כי התובע נפגש בסופו של יום עם קצין בריאות הנפש שאישר להשיב את נשקו (עמ' 43 לפרוטוקול).

28. היכן, אפוא, מצינו ראייה למצב נפשי רעוע עד כדי שמנע מן התובע לקבל החלטות מושכלות ולכרות את ההסכם? ברי שתקופה בה נאלץ אדם להתמודד עם הליכי גירושין ועם הליכים משמעותיים במקום עבודתו איננה תקופה קלה. ניתן גם להניח שזו תקופה שגורמת לסערת נפש אצל אדם. אולם המרחק בין סערת רגשות ובין מצב נפשי אשר יכול להוביל לקביעה לפיה "לא נעשה דבר", רב מאד.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

בהקשר זה יש להזכיר, כי ככל שהתובע עצמו היה מצוי בסערת רגשות, הרי שבמיוחד לאור הרקע לפרידה אך טבעי הוא ששני בני הזוג – קרי גם הנתבעת – מצויים היו בסערת רגשות. אין זה חזון נפרץ שבעת פירוק תא משפחתי מצויים הצדדים בסערת רגשות ובמצוקה.

אולם גם במצבים שכאלה כורתים בני זוג הסכמים, מתוך ראיית טובתו של התא המשפחתי הכולל גם ילדים פעמים רבות.

לו היינו מקבלים את טענת התובע, ספק רב האם ניתן היה להידרש להסכמי גירושין כוללים ככלל, תוך שצדדים המבקשים לסיים יחסיהם בדרכי שלום ותוך מזעור נזקי התא המשפחתי ככל שניתן, היו נאלצים לכלות ימיהם בשמיעת ראיות בבית המשפט מקום בו אינם חפצים בכך.

29. כאשר מביאים בחשבון שהתובע עצמו נמנע מלבקש העמדת מצבו הנפשי הנטען במבחן רפואי של ממש (ומשמעות ההימנעות מהבאת ראיה רלוונטית ברורה); וכי הלכה למעשה לאחר בדיקתו של התובע על ידי קצין בריאות הנפש אצל מעסיקו נקבע שהתובע כשיר להמשיך ולשרת ב XXX ולשאת נשק; מתחייבת המסקנה כי אין בטענה זו כדי להוביל לביטול ההסכם – לא לבדה ולא במצטבר לכל טענה אחרת (שממילא נדחתה כמפורט לעיל).

על כריתת ההסכם וסבירותו

30. התובע טען כי עסקין בהסכם מקפח ודרקוני באופיו.

אלא שלא שוכנעתי כי אלה הם פני הדברים.

ראשית אעיר, כי למעשה אין מחלוקת שעד לגיבושו של ההסכם שאושר בפועל ערכו הצדדים טיובה, העירו את הערותיהם בכתב, ואף קיימו פגישה אחת לכל הפחות במשרדו של עו"ד XXX, שבמסגרתה לאור הערותיו הוא לנתבעת, הופחת משמעותית סכום המזונות שעל אודותיו לכתחילה הסכימו הצדדים (ראו בין היתר נספח ז' לכתב ההגנה).

לא מדובר, אפוא, בהסכם שנערך כלאחר יד. גם אם התובע ציין כי אך "רפרף" על הטיטה שגובשה (עמ' 32 לפרוטוקול), לא ברור כנגד מי עליו להלין בהקשר זה מלבד עצמו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

31. מבלי להרחיב בעניין, וחרף התחמקות בדבריו של התובע בחקירתו הנגדית (עמ' 21 לפרוטוקול וכן בחקירתו החוזרת בעמ' 31), דומה שהרקע או לכל הפחות הזרז לפרידת הצדדים ולגירושיהם היה מערכת יחסים אינטימית שקיים התובע עם אחרת (ראו בין היתר: דברי התובע עצמו בדיון בבית הדין הרבני, נספח ו' לכתב ההגנה; נספח טו לתצהיר הנתבעת; דברי התובע בעמ' 21, 27 לפרוטוקול).
- כפי שאראה, לרקע לפירוד ולאחריותו של התובע לכך ישנה נפקות של ממש גם בראי ההתחשבות הכלכלית שבין הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם.
32. אמנם, התובע ויתר על זכויותיו בבית לטובת הנתבעת אגב גירושין. הנתבעת העריכה בכתב ההגנה שווי זכויות אלה (נטו), בניכוי יתרת המשכנתא שנטלה על עצמה תשלומה, בכ – 900,000 ₪ (סעיף 59 לכתב ההגנה). התובע לא חלק על כך וממילא לא ביקש למנות מומחה להערכת שווי הבית בעת הפירוד.
33. מנגד, הבהירה הנתבעת בהסכם כי היא מוותרת על חלקה בזכויותיו הסוציאליות, הפנסיוניות והכספיות השונות של התובע גלל עבודתו. בהינתן שגם התובע מאשר, כי מדובר בזכויות משמעותיות שנצברו במהלך כל שנות חיי השיתוף הזוגי, אין ניתן להקל ראש בשווין הכספי ובמשמעות הוויתור על אודותיהן מצד הנתבעת; וויתור, שיאפשר לתובע לעת פרישה שלא לחלוק עם איש את זכויותיו הסוציאליות. כזכור, עסקינן במי שהשתכר קרוב ל- 20,000 ₪ ברוטו במהלך שנת 2019 ולא ראיתי שהעמיד כל תחשיב אחר בתצהירו שישתור את דברי הנתבעת לפיהן העריכה את חלקה בזכויותיו השונות על סכומים המתקרבים ל – 300,000 ₪ - 400,000 ₪ (עמ' 53 לפרוטוקול).
- הדברים יפים במיוחד שעה שבתצהירו למעשה ביכר התובע להתעלם למעשה מטענות הנתבעת בדבר שווי הזכויות שעל אודותיהן ויתרה – ששוקפו בהסכם גופא ולא רק בכתבי טענותיה - וטען באופן גורף, כי ההסכם טומן בחובו ויתור "על כל זכות שצברתי בחיי..." (סעיף 45 לתצהיר התובע). בוודאי שטענה זו אין לה על מה שתסמוך.
- בכל הנוגע לזכויותיה הסוציאליות של הנתבעת, הרי שדומני שלא היתה מחלוקת, כי דווקא שיעורו הרעיוני של זכויות אלה היה נמוך משמעותית מזה של התובע לאור פערי השכר ביניהם. הנתבעת אף טענה כי פדתה במהלך הנישואין ולו חלק מזכויות אלה לצרכי התא

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

המשפחתי ולא ראיתי שבסיכומיו אף חלק התובע על טענה זו (לעניין זה ולרקע לכך ראו גם עמ' 53 לפרוטוקול בדבריה של הנתבעת עצמה).

בסיכומיו הלין התובע על כך שהצדדים לא פנו לאקטואר לעריכת תחשיב. על פניו אין קיימת כל חובה לעריכתו של תחשיב אקטוארי ככל שבעלי דין מבקשים לאמוד זכויות באופן עצמאי על מנת לחסוך הן בזמן והן בעלויות. חשוב מכך – יכול היה התובע עצמו לבקש הוראות וצווים בהקשר זה, חלף הסתמכות על השערות גרידא. במיוחד לאור הפערים המשמעותיים בשכרם של הצדדים, ההימנעות מכך אומרת דרשני.

34. בנוסף, ויתרה הנתבעת על כתובתה ותוספת כתובתה, שעמדו לדבריה על כ – 520,000 ₪ (סעיף 52 ב. לכתב ההגנה). על שיעור הכתובה לא חלק התובע, ובמיוחד בהתחשב ברקע לגירושי הצדדים כפי שהתובע עצמו הבהיר בפני בית הדין הרבני, אין ניתן להתעלם מהחשיפה הכספית המשמעותית לה היה צפוי התובע ככל שהנתבעת היתה עומדת על כתובתה (גם אילו בסוף הליך היה נקבע דבר מה אחר ביחס לשיעור חיוב צפוי).

35. כאשר מציבים אלה מול אלה את הנתונים דלעיל ניתן להסיק על נקלה שאופן האיזון בעיקר נכסי הצדדים – גם אם מביאים בחשבון את נטילת האחריות של התובע להלוואות השונות בחשבון המשותף – איננו מגיע כדי קיפוחו במזיד של התובע או אי סבירות, לא כל שכן קיצונית.

36. בהקשר זה התובע טען תחילה, כי הוא והוריו רכשו את הבית בשנת 2005 עוד בטרם נישואיו לנתבעת וכי הוריו הם אלו שסייעו ברכישתו. אביו של התובע אף העיד בהקשר זה ובאופן טבעי, בלט גם רצונו לסייע לבנו להיחלץ ממה שנתפס בעיניו כמהלך שגוי (ראו בעמ' 9 לפרוטוקול). אלא שגם התובע – לא בכתב התביעה ולא בתצהירו (אף לא בסעיף 64 לתצהירו) – לא חלק על כך שכפי שמורנו סעיף 29 להסכם הזכויות בבית היו בעת אישורו של ההסכם זכויות משותפות לתובע ולנתבעת, ועל טענתה לפיה בשנת 2011 אף נטלו משכנתא נוספת משותפת לשיפוץ הבית. גם בחקירתה הנגדית לא חלקה ב"כ התובע על כך שעסקינן בנכס משותף (ראו למשל בעמ' 44 שורות 4 – 5 לפרוטוקול ; ראו בדבריו המפורשים של התובע עצמו בחקירתו הנגדית בעמ' 27 שורות 32 – 33 לפרוטוקול ; כן ראו סעיף 4 לתצהיר המשלים מטעם הנתבעת). בהקשר זה מה לי האם התובע נטל על עצמו תחילה את תשלום המשכנתא הראשונה שניטלה בעוד שבמקביל הנתבעת השיבה להוריו את ההלוואה שנתנו

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

להם בשנת 2005 אם לאו, בעת שכארבע עשרה שנים לאחר מכן, במהלכם חיו הצדדים חיי שיתוף ונולדו להם שני ילדים, הגיעו הצדדים לכלל מסקנה שהזכויות **המשותפות** בבית תאזונה כנגד ויתור על כתובה וזכויות סוציאליות.

37. בכל הנוגע לסוגיית הרכב המשותף, הרי שההסכם עצמו הבהיר כי הנתבעת – אם לשני ילדים צעירים – נוטלת על עצמה לצד הבעלות ברכב (ואין מחלוקת כי אין עסקין ברכב שרד) גם את האחריות לתשלום ההלוואה שניטלה בגינו. כעולה מההסכם עצמו, הצדדים התחשבו וציינו במפורש את העובדה שהתובע זוכה להקצאת רכב מטעם XXX, וחזקה שלא עשו כך לחינם. גם בכך אין להטות את הכף לטובת קיפוחו של התובע, במיוחד לאור ההסבר הכתוב שניתן ללמוד מן ההסכם.

38. אף אין מחלוקת כי במסגרת המשא-ומתן בין הצדדים הופחת סכום המזונות שלכתחילה הסכים התובע לשלם עבור ילדיו, והועמד על סך 3,200 ₪ - סכום העומד על הרף הסביר, ובוודאי שאיננו מצוי ברף הגבוה של מזונות קטינים הכוללים תשלום מדור ואחזקת מדור, גם בראי הלכת בע"מ 919/15. זאת, בין היתר לאור הפסיקה המעמידה את חזקת הצרכים ההכרחיים בעניינו של ילד המתגורר בשני בתים מרכזיים על רף מינימלי של 2,250 ₪ לא כולל הוצאות מדור ואחזקתו [השוו: עמ"ש (מרכז) 5121-05-20 ג. נ' ג. (מצוי במאגרים המשפטיים ; 26.10.20)] ; בהתחשב זמני השהות של כל אחד מן ההורים עם הילדים ; ובמיוחד בהתחשב בפערי השכר המשמעותיים שבין התובע ובין הנתבעת.

39. לבסוף, לא ניתן להתעלם מהרקע לכריתת ההסכם, קרי מערכת היחסים האינטימית של התובע עם אחרת. במיוחד לאור דבריו של התובע בדיון הגירושין כפי שנוזכר לעיל, יש יותר מרגליים לסברה לפיה בעצם כריתת ההסכם ביקש התובע ליטול אחריות על הרקע לפירוק התא המשפחתי, ולכל הפחות גרסתה של הנתבעת בהקשר זה כלל לא נסתרה.

כאשר מביאים כל אלה בחשבון, מגיעים לכלל מסקנה שלא הוכחו קיפוח או אי סבירות – לבטח שלא קיצוני – בהסכם, שיש בו כדי להוביל באופן עצמאי לביטולו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 19-04-26125 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

על טענות התובע ועילות הביטול

40. בסיכומיו העמיד התובע טענות לפיהן דין החוזה בטלות מחמת כריתתו בנסיבות של עושק, תרמית והטעייה. הנטל הראייתי של כל אחת מטענות אלה, שיסודותיה העובדתיים שונה, כבד.

אלא שלא הוכח לפני, כמפורט לעיל, כי התובע היה קורבן למזימה של הנתבעת, אף לא בסיוע בא-כוחה, שגרמה לו להתקשר בהסכם.

דחיתי את הטענה לפיה התובע הוטעה לסבור כי בא-כח הנתבעת ייצג אותו.

לא מצאתי כל הטעייה המגיעה כדי זכאות לביטול ההסכם לפי סעיף 15 לחוק החוזים, זאת גם בהתייחס לנתוני שכרה של הנתבעת.

לא שוכנעתי כי הנתבעת ניצלה מצוקה של התובע וגרמה לו להתקשר בהסכם בלתי סביר, עד כדי עילת העושק הנקובה בסעיף 17 לחוק החוזים.

בוודאי שלא הוכחה לפני כל תרמית – טענה הטומנת בחובה נטלי ראייה כבדים במיוחד – שמובילה לבטלות ההסכם.

41. במצב דברים זה, נותרנו עם טענותיו של התובע גם בתצהירו לפיהן לאור הטעייתו, "אני לא ידעתי מהן זכויותיי ולא בדקתי אותן, בטרם חתימת ההסכם..." (סעיף 65 לתצהירו).

אלא שדומה, שהתובע עצמו היטיב עוד בתחילתו של ההליך, בקדם המשפט הראשון, לשקף את הלך רוחו ביחס להסכם: "...לשאלת בית המשפט הטענות שלי הם לעצמי ולעו"ד שעשה את כל ההסכם מההתחלה אם הייתי יותר קשוב לכל ההסכם שעשיתי הייתי מבין מההתחלה שהסוף לא נכון לא טוב אני היום משלם. לשאלת בית המשפט אם הטענות שלך לעצמך ולעו"ד למה אתה תובע את הגברת אני משיב כי כל הנושא של ההסכם לא טוב באופן כללי ובאופן פרטני הם לא הגיוניים אתה לא יכול להיות חשוף לעוד תביעות אני היום משלם את המשכנתא מזונות וגם חובות ממה אני אחיה אני חי היום אצל אבא שלי..." (עמ' 1 לפרוטוקול ; הדגשות לא במקור – ב.ש.).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תה"ס 26125-04-19 ר' נ' ו'

תיק חיצוני:

כתחושתו של התובע בתחילת ההליך, כך גם עם תומו התברר : לא הטעיה, תרמית, או עושק, כי אם לכל היותר פזיזות מוצהרת שלו וטעות בכדאיות ה"עסקה". אלא שכידוע, טעות בכדאיות העסקה איננה עילה לביטול הסכם (השוו : סעיף 14(ד) לחוק החוזים).

סיכום אופרטיבי

42. מכלול האמור לעיל מוביל למסקנה שדין התובענה להידחות, וכך אני מורה. כפועל יוצא, אני אף מורה על ביטול צו איסור הדיספוזיציה בזכויות הנתבעת בבית. בהתחשב בצורך לקיים שני דיוני שמיעת ראיות ובכלל המורנו על חיוב בהוצאות ריאליות ולצד זה סבירות ומידתיות, יישא התובע בהוצאות הנתבעת בסך כולל של 20,000 ₪. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת מלוא הפרטים המזהים של הצדדים ובני משפחותיהם. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק. ניתן היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

בן שלום, שופט